

Životopis Marie Wrigtové

Celé jméno naší pamětnice je Marie Anna Antonie Wrigtová, rodným příjmením Bartošová.

Narodila se 9. srpna 1947 v Praze, dětství prožila v Říčanech – prvních pět let bydleli v Bartošově mlýně, jež stával Na Fialce. V padesátých letech byl mlýn znárodněn a rodina se musela přestěhovat. Také se změnila situace v rodině, kdy se z tatínka stal pomocný dělník. Rodiče se navíc pár let po znárodnění rozvedli a Marie otce vídala zřídka.

V dětství si ráda hrála venku, různé hry si vymýšlely s kamarádkami, nebo trávila čas s babičkou u plotny.

Základní školu, která byla v budově dnešního gymnázia, končila s výborným prospěchem, ale místo dalšího studia se měla jít vyučit do Velkopopovického pivovaru. Její mamince se naštěstí podařilo přesvědčit tehdejšího ředitele SVVŠ (Střední všeobecně vzdělávací škola čili gymnázium), aby ji přijal ke studiu. Učila se ráda, bavila ji angličtina, na kterou v dětství chodila i soukromě, neoslovovaly ji přírodní vědy jako například chemie nebo fyzika. Po maturitě zaměřila na Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy, kde se věnovala učitelství a angličtině.

Vysokoškolské studium trávila hlavně v Brandýse nad Labem, kde fakulta sídlila. Do Říčan jezdila už jen na víkend. Učitelé byli moc fajn a činorodí, organizovali různé akce. V 60. letech minulého století se mohlo trochu více cestovat do zahraničí, a tak neváhala a odjela v rámci studia na výměnný pobyt do Holandska. Tam poprvé viděla moře.

Příjezd okupačních armád 21. srpna 1968 prožila v Praze, kam se jela podívat částečně ze zvědavosti. Dobře si pamatuje tanky v centru Prahy i situaci před Československým rozhlasem, kde se střílelo. V Praze tehdy musela přespat, protože z nádraží nebylo možné odjet zpět do Říčan, bylo obsazeno vojáky a uzavřeno.

Na podzim se zúčastnila půlročního stipendijního studentského pobytu ve Velké Británii. Bydlela v městečku Brighton a navštěvovala univerzitu, aby se zdokonalila v angličtině. Na jedné party se tam také seznámila se svým budoucím manželem, který studoval chemii.

Vdávala se v Čechách v létě 1969, a jak sama říká, její muž měl odvalu, protože se po relativně krátké známosti rozhodl, že si ji přijede vzít. V listopadu 1969 se pak stěhovala do Anglie. Po narození prvního syna se rodina přestěhovala k tchýni

a k tchánovi, protože podmínky v původním bytě nebyly pro dítě vhodné. V Anglii se stěhovali ještě vícekrát. Koncem 70. let získal pan Wright zaměstnání v Haagu, a tak se i s dvěma syny opět přestěhovali.

V Holandsku si Marie Wrightová užívala svobody, která tehdy v ČSSR chyběla. Ráda se přátelila s lidmi různých národností, kteří bydleli v jejich sousedství, chodila do divadla, sportovala, naučila se malovat obrazy a jezdit na koni. Věnovala se také dobrovolnické činnosti a pomáhala potřebným v různých charitativních projektech.

Do Československa, do Říčan, se vracela vždy v létě na návštěvu za příbuznými. Dění během normalizace sledovala spíš okrajově. Po sametové revoluci se sem ale vracela zase ráda, protože se tu společnost začala měnit k lepšímu. Nyní žije s manželem částečně v Říčanech, na kterých oceňuje blízkost přírody i velkého města, částečně ve Velké Británii.

Je optimistka, stále společenská, aktivní, plná života. Má ráda přírodu, umění a krásné věci.